

Պատասխանառու.
Յովիանենկո Փիլիմեան

ՕՐԱԿԻՐ ԶԵՐՆԵՐՆԵՐՆԵՐ

Դամակըն ուղղելի են
տու Դ. Գ. Պալդալարեան

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՄՔՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՅԵՒՑՐԱԿԱՆ

ՔԱՐԱՅԵԼՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԻ ԽՈՎԱԿԱՆ ՇԱԲԱԹ 45 ՍԵՊԵՍԵՎՐՈՅ 4879

Phi Bk 1127

ԱԶԳԱՅԻՆ

Տեղւոյս Հայ վարդապետաց խնդիրը կ'երեի
թէ տակասին վերջնական լուծումմբ չէ գտած։
Սույգ աղջիսի թէ կ'իմանամք որ վերջապէս պատ-
ռելի տեսչին առջեկագիրը չպիտի կընայ դոր-
ժադրուիլ, վամպի ազգային սնտուկն ինքզինք
անկարող կըյայտարարէ պատ. տեսուցի կողմա-
նէ խնդրուած գումարը վճարելու ։ Իիիշքեան
էֆէնասի մեծ իրաւամբ պնդած է որ վարժապե-
տաց ոստիկներն աւելնան որպէսզի ինք ևս կա-
րող ե. իրաւացի ըլլայ աւելի արդիւնքն աշխա-
տութիւն պահանջել այդ վերջիններէ և կարե-
նայ վարժատանց ապահով ընթաց մը տալ,
մինչդ եռ ներհակն ըլլալով դասատուաց ամսա-
կանները զեղուէր են, որմէ դիւրաւ կրդու-
շակուի թէ ասոնք ալ իրենց պաշտօնին մէջ վը-
հատելով աշխատանքնին պիտի զեղչեն և դը գ-
րացներն ապարդիւն պիտի մնան կրկին ։ Եթէ
առարկուի թէ, քանի որ վարժարանք նախնա-
կան կրթարաններու ստորածուած են՝ կրնան
նուազ ծախքով և նուազ աշխատութեամբ ի-
րենց նպատակն հասնիլ, և թէ, բարձրագոյն
ուսումնարան մը հաստատուելու վայ ըպատով
այդ ուսումնարանը պիտի կարենայ բաւել ման-
կանց ուսման և կրթութեան, առաջնորդ առար-
կութեան կրպատասխաննեմք թէ, պաշտօնեայ
մը՝ որոյ ընդունած թոշակը չբաւէր իր պիտոյից
որչափ ալ քիչ ըլլու իր աշխատութիւնը՝ անկա-
րելի է որ պրտի մոօք աշխատի նա, մ. նու անդ
որ դասաւու մը չէ կարող դպրոցէ անկախերեկ
րորդ և երրորդ գործ երով ալ զբաղելով շահիլ
երկրորդ առարկութեան ալ կըպատասխաննեմք
թէ այդ բարձրագոյն ուսումնարանի հաստա-
տութեան համար դժուարութիւններ կըտես-

Նուին, նախ որ այդ ուսումնարանը ի հարկէ մասնաւորաց սեպհականութիւնը պիտի ըլլայ և գեռ ատօնց ոչ ուրուք անունն յայտնի չէ . երկրորդ ուսումնարան յաճախող աշակերտաց ծնողներէ աւելի թոշակ պիտի պահանջուի բնականաբար , մինչդեռ տարեկան փոքրիկ թոշակ կամ նպաստ մը տալէ խորչեցաւ ժողովուրդը և մեծ արդելքներ հանեց կրթական խորհրդոյ առջև , երրորդ կ'երեւի թէ այդ ուսումնարանը հարուստներու առանձնահնորհութիւնը պիտի բլլայ քանի որ գնարողը միայն պիտի ուսանի , հետեւ արար ազգային կերպուրանքէ պիտի մերկանայ և ազգային վարժարանք ևս առաջին վիճակնին ալ պիտի կորուսեն :

Եթէ ստորդ է թէ, տեղւոյս տռաջնորդաբան
Նը տարեկան 300 սպի, այսինքն 50,000 այսքան
զ ահեկան կը ճախաէ, անիրաւ պիտի չըլայինք
կարծեմ եթէ պատկառելի երեսօփոխանութեան
ու շը հրաւիրէինք յայդ և հարցունէինք թէ ի-
րաք անհրաժեշտ է արդեօք այդ 50,000 դրուշի-
ծախորդ և թէ կարելի չը արդեօք համեստ գու-
մարի մը ստորածելով՝ աւելորդը կցել գործոցի-
ծախուց և քիչ մ'ալ զատ սւասմնարան բանա-
լու մնադիր բարերար անձանց նուերներուն
դիմելով՝ պատռելի տեսչին պահանջած գու-
մազը գոյացունել և այսովէս վարժարաններն
ուղղուած վիճակին բարձրացունել:

Ղեմք զիտէր նաև թէ, մինչեւ ուր պիտի յանգին նախնական դպրոցի ստորածուած վարժարանաց աւանդուելիք զ առերը : Նախնական դպրոցներու համար ամենէ բարձր ուսման կարգը պէտք է արհեստի ուսուցումը : Ինչպէս որ ժամանակ մը այս խեղիբն յօւզուեցաւ և մօտերս ալ խօսք մը կայ թէ բարերար աղջկանին մը վարժարանին կցորդ արհեստարան մը պիտի հաստատէ : Եթէ այս տարածայնութիւնը

ԳԻՏԱԿԱՆ

ԿՐՈՒ-ԳԻՏԱԿԹԵՐՆ

(Տես Արշակունյաց նախորդաց բիւերք :)

Յիսուսի քարտղած ՀԱԿԱԾՔը ամենաբուժեան
և ամենակարուղ (օմնիքով ան) է՝ երբ անհիջաւ-
կան առազութեամբ կասկածէ ազատ բլազ խնդր-
բուած ժամանակ։ Կատարեալ վասահութիւնն
մը կրնայ ծանր հիւանդութիւն մը անհետ առ-
նել, իր մահիճին մէջ ցաւոց տակ ճնշող հի-
ւանգ մը կօյր հաւատքալ բժշկի կամ որիշ իր
փոտահած անձին այցելութեամբ յանկարծական
փոփոխութիւն մը կրած է գեպի առողջութիւն-
ու բուաց հիւթը և ոչ ալ քիմիական բազու-
գրութեանց հեղուկն են որք այս զարմանալի
փոփոխութիւնը կըպատճառեն։ Մարդուս հայ-
ուածքին, ձեռոց, շոյումին և վերջապէս ամեն-
շարժմանց մէջ անտեսանելի մագնիսականու-
թիւն մը կայ որ իր մերձակալ անձանց թէ հոգ-
ւոյն և թէ մարմնայն վրայ զանազան ազդեցու-
թիւններ կունենայ, Աւրեմն մարդ մեծամեծ
ազդեցութիւն ունի իր նմանին և տիեզերաց
ամբողջ նիւթոց վրայ։

ԿԱՄՔԸ ամենակարողէ երբ բնութեան օրինաց համաձայն լինի : Ասդ բնութիւնը երբէք անկարելի ցցուցած չէ կոյք աչք մը բանալը, հիւանդ մը բուժելը, յիմարութիւն մը անհետացնելը ևայլը : Հաւասարակշուռնթեան գաղտնիքը բունընութիւնն է, և հասարակաց տառեաններու կամ հրապարակաց մէջ տեղի ունեցած հմայութիւնք, դիւթութիւնք և ձեռնածու թիւնք, որք մեր անհուն զարմանքը կրզ բաւեն

իրական գիտութիւններ և կրօնական նախնի
աւանդութեանց բեկորներ են, որք հետզետէ
ազաւազութեանց տեղի տալով հեռացած կ'ե
րեին իրենց բուն նպասապէէն . Զեն մասածէ
այդ գործիչները որ իրենց այդ գործութիւնը ա
ներկացի ԱՅԵՆ ԻԿԱՐՈՂԱՌԻԹԵՆՆԵ մը կուգայ առ
նոսաւ Տիեզերական ֆանատէն երկու հականիկէ
հաւասարութեանց մէջ կըպարագրի . Ներդոր
ժական և կրաւորական երկու յատկութեանց
մէջ է նա, որք են ԿԱՄՔ ՀԱՍՏԱՏ և ՀԱԽԱՑ
ՀԱՌՈՒՏ :

Հաստատ կամքն՝ է ներդործականը , որ ոչ
միայն հաւատոյ իրաց , այլ նաև ամեն ձեռնարք
կոժեանց մէջ իր անփելա գերը կըխազայ : Իւշ
մէջ բան ունեցող արարութիւն աղատութիւնն ու
գերիշխանութիւնը կատարեալ է իր Արարիշին
հրամանաւ : Աւստի մարդք , այսինքն մտաւորա
կան կարողութեանց լվացթիւնն յինքն ունեցող
էակը մեծ աղքեցութիւնն ունի աշխարհի հաւա
սարակչառութեան փայ : Միտքը Բանով կը
յայտնուի արդէն , եթէ ոչ պատարկ է :

Արդ մարդ մը եթէ բնութեան օրինաց կը
ոխն կարողացած է համաձայնել իր բանը
Միտքը , և կամքը , յայնժամ կընայ ուզածի
պէս ազգել իր նման գործարանաւոր էակի
գոյութեան վրայ : Կրնայ թռչուն բռնել օդի
մէջ , կրնայ ձուկը դիւթել ջուրին մէջ , կրնա
գազանները հմայել անտառին կամ իրենց որդի
մէջ , կրնայ վերջապէս իր բոլորտփք ամեն ակ-
սակ ձեափոխութիւններ ընել . . . Եթէ իրօ-
դոյ են այդպիսի արարածներ և չեն ուզէր տի-
եզերքը վեր և վայր շրջել , պէտք է ընդունիլու-
կը հնապանդին նոքա ԳԵՐԱԴՈՅՆ ԿԱՄՔԻ մը ո

չիրագործի ալ, 100 այսքան հազար դուրսւշի
դումար մը, որ լոկ նախնական դպրոցաց յատ-
կացեալ է կըսուի, բաւական է կարծեմք ար-
հետաքան մը ևս հոդալու : Վասնդի նախնական
դպրոցն ուսման այնքան կարօտութիւն չունե-
նալով՝ հարկաւ շատ դաստիարակութիւն կարօտու-
թիւն պիտի չ'ունենայ : Շատերու անտեղի կը-
թուի թէ և պարզ և աննշան արհեստից աշակեր-
տաց աւանդութիւնը սակայն այդ դրութիւնը Եւ-
րագայի ամենէ մեծ և ամենէ հարուստ ազգերն
անդ ամ ընդ անած ե. ի գործ դրած են, վասնդի
արհեստը, որքան ալ չնշն թուի, հարստութեան
ազրի րը կազմով տարիեց մէջ ըլլալէ զատ, ո-
սանողը դժբաղգ և թջուառ չթողուր երրէք :
Այս դրութիւնը ոչ թէ միակ իշմիրի հապա նա-
և ամեն դատառի և նոյն իսկ Կ. Պօլոսյ դպրոց-
ներուն մէջ ալ պէտք է մաւծանել : Զեռնհաս
մարմինք պարտախն անմիջական միջոցներ ձեռք
առ նուլ այս մասին : Հարստութիւն և երջան-
կութիւն ուսմամբ չեն ըլլար միայն, ինչպէս որ
բարձրաշնորհ Ներսէս Սրբազն Պատրիարք Հայոցը
ըստծ եր իր գահակալութեան ժամանակ ըլլա-
րերութեան հանած Հովուական կոնդակին մէջ,
ուստի խոնարհաբար կյիշեցունեմք Նորին Ամե-
նապատռութեան՝ որ բարեհաճի ի գործ դնել
տալ իր սա հռուեեալ խօսքերը որ պատուիցած
է կոնդակաւ ասկէ գրեթէ հինգ տարի առաջ,
և . . . իւ իմէ հնար է աշխատեցէք ամեն
և դպրոցներու մէջ մէկ քանի տեսակ ձեռադործ
և արհեստներ սովորեցնել մանկանց : Վասնդի ան-
գակամ է, որ ամեն աշխակերտք բանաստեղծ
և կամ գիտնական լինին : Իսկ եթէ աշխատաց
և ձեռքերն դպրոցաց մէջ շատ կամ քիչ վար-
ե ժուին արհեստից, կարող կըլինին ապա քիչ
և ժամանակի մէջ արհեստ մը սովորելով՝ աղքա-
ւութենէ աղաւա մնալ. մինչդեռ հիմա անթիւ

կ'արգիլէ զիրմնք ոչխառչներ և իրեր շփոթելէ,
ինչպէս որ կ'արգիլէ զմեղ ծիծառին բոյնը
և թիթեռին բժնդը խանդարելէ : Այն էակը
որ կըզգայ այս զօրութիւնն իր մէջ , և տիեզե-
րական օրինաց մէջ յառիտենական արդարու-
թեան գործիքը մեայն կըտեսնէ , իրեն համար
զգուշութիւնն ու լուսութիւնը ամենէ վառաւոր
սքանչելազ ործութիւնն է : Ասոր համար է ահա
որ Ցէրը կըսէր իր մատնութեան ժամանակ թէ
ի՞նո՞ր իր Հօրմէն Ընչըսուից Գունդէր իշխունէլ , այլ
հարի էր որ նախասաղութիւնը կատարուէին :

Հաստատ կամքի ներդորժութեանց ստուգութիւնը մեր ամեն գործ առնութեանց մէջ առկի կունենայ , ոմանց զգ աշխ , ոմանց անդղակի կերպով , այս մասին կը նայ անձնիւր մարդ փորձառութիւն մը ունեցած ըլլու իր անցեալ և ներկայ կենաց մէջ : Հաստատ կտմքին հաւասար հականիւն եղող Հաստատ հաւատքը կրաւորականն է , որ նոյնալիս շատ պարագայից մէջ իր փորձը տեսնուած է : Կոյր վատահութիւն մը Յիսուսի լոկ հադուստին գործելով բժշկութիւն կը անէ : Այս երկու զօրութիւնք անբաժանելի են , և երկուքն ալ «Եղիշի» վախճանին կը յանդին : Միտքը խիստ մեծ ազդեցութիւն ունի նիւթին վրայ և Բանք , որ սկզբնական կոյսին պատկեն է , այդ ազդեցութիւնն ի հանուն կառու կառու :

Ո՞վ որ քաջալթիւն ունի անկաղմապէս .քընչնելու , գիտած է հարկաւ որ , ոչ թէ բազմահմուռ՝ այլ բազմահուչակ բժիշկներն են մեծ գործեր տեսնող : Տեսնուած են շատ հիւանդներ՝ պոց առողջալթեան մեծապէս օգտած է իրենց համարման ենթակայ և զողով ըմբ շին այցելութիւն

մար, ուրեմն ինչո՞ւ բազդը թուշվէն . յանձնել
կոտայ, ինչո՞ւ ոսկիներ զոհել կուտայ պարա-
հանդէսի համար, և ինչո՞ւ գեղեկիլ կուտայ սի-
րուհոյն առջև քանի որ համոզուած էր թէ դո-
ւուրով կը իւրա-էր Մարիէ : Այս Բնէ զարմանալի
պիրահար կըներկայէք բարեկամ որ կում ինքը-
զինքը կամ զսիրուհին և կամ վիեպին հեղինակը
կըծազրէ : «ԳԵ՛ ժեռե Մարէ նե ուշտ վճառքնեաներ
առ ե՞ս այս ժեռե ու հետ ուսուիցելու համար . երես 23.
սովորութիւն ըրէ՛ կրածնե-
րուդ կաղաչեմ Պ, Վիպասան, վասնզի սիրահա-
մին 10 սովի զօհողութիւն ընել տուիր նախ , յե-
տոյ խաղին մէջ 18 սովի շահնեցոցիք , և ապա
սելկուտաս անոր թէ ուրափ զոհողութիւններ
յած եմ » այս ինչաղէս զոհողութիւն է , քանի որ
սովի ալ կըշահի : Այս՝ ու կայութեան , հետիւն-
քին , երես 24 ասդ 17:— խանարհաբար կազմ-
միթպատ հեղինակին որ չմոռնայ առջի խոռքս,
ատաղորէն չես սիրէր , զգուշացիք օրիորդ մը
պարունակութիւն մէջ ծգելէ վախճանը տխուր կըլլայ՝
վասնչ անկարու ե՞ս խստանաւ ինչ որ հուշեն , նորութիւ-
նու այսպիսէ կըդառն որ յայունէ եր նե համեստութիւն և
է եր ուրին գլ պայուսը կընչէն Լայն . երես 24: սովորութիւն 20. 21. 22. 23:— Արդեօք Բնէ է սիրահամին ու-
ղած հարկաւ գալաքիք մէ զօր սեծ . հեղինակ-
ը գրելու չէ բարեհածեր , վասնզի այնորին
ուր սէր մը երբէք օրիորդի մը համեստու-

ինչը չի լրաւ որէք :
Եւ այս խօսերուն վըստ թէ ներբառէք ուրուց շրջէլը հետ
պատրաստութէ միաւ մանկան պէտ ուղարկուած նեղներ հանել-
րես 24. տող 3. 34. 35.—Անկարեցի բան է
արեկամ մեռելահանդէս չ'է այս, այլ պարա-
հանդէս, բազմութիւնը խիստ շատ է նաև ծո-
վեցերեայ կողմէն պատուաւ ար թնատանիքներու-
ալիմութիւն մը եկած է հան . միայ է մեր ըստ-
ին մեծաւ հեղինակը, ուստի երիտասարդ՝ ճշ-
նար օրիգարդի մը առջեւ որուած Հեղիներ-
ուն, պարահանդէսի մէջ :

(Two hundred)

brushes, 10. *Weasel-skin*, 160.

Վագիրք ոմանք լւսի կուտան թէ ջեղի ունցի
այք շկրնալով զինուորական տարբար պհապել,
փառէն զինուոր տալ առաջարկեր են Հայոց պի-
տուերական Գօմիսէրնելուն - անսնք ալ թ. Քրան-
անուցանելով, նախարարաց խորհուրդն հաւա-

թնդ ու չիւ և լոյսով քննուե քրիստոնէութեան
կեցւու կողմանկերպութիւնուր , պիտի համար-
փ որ անոր Հիմերը կազմողը եղիսի վարագ պ-
ն ետել կամ . Օդիրխոի արկզին մէջ պահուած
ութեանց տարեքըն են Եկեղեցւոյ սկզբան-
ան կողմանկերպութեան հեղինակները արդէն
թ թագուն , գիտութեան Ներտակրթեալիւերն
ն : Յավհաննէս և Պետրոս , պատ երկու հրաշ-
քը , իրենց առջեւն սահմալ անպայման ժամա-
պաց սրբազն յիշատակները տարագայ զ ա-
ռաց կըկտակէին իրենց երկնոցին վարդապետին
անմըր , անցեալը ապագ այլ կըփոխագրէին և
ըսկէսի փիլիսոփայութիւնն իր ամբողջութը
թիշ ձեռց տակ մուծանելով , ամեղերաց մէջ
նեղ և անվախճան մնացող հիման վրայ սկա-
ռութեղ և մեծատարած չէնքի մը (քրիստոնէու-
թեան) կանգնումին կըձեռնարկէին : Այդ հիմք ,
սխատիկըրը , Լոյսը ինքն է , որ ի սկզբան զ ոյ
և որոյ վրայ կրօններն իրենց չէնքը կըբարձ-
րունենն : Սյդ չէնքին , կամ մայր կրօնին
մարիտ անձնաւորութիւնն է Սոլոմոնի վերա-
պան տաճարը , որոյ իրական շինութիւնն ա-
նոնքուածէ ռամկութեան : Այդ հիմքը ի սկզ-
բան գոյ երև գոյ է , անսկիզբն և անվախճան
զանազն ցեղերու և զանազն ազգերու .
առուածք բառին ներքեւ ճանշած անհունու-
թեան է , բնութեան վարագ պարին ետեւ պահ-
ուոյ խորհուրդն է , զոր նախնեաց հանճարը

Նուժիւն տուեր , և պէտք եղած իրատէն ելեւ
է . հետեւաբար Զէյթունի Հայք ներկայ տարիէ
սկսեալ զինուորական ծառայութեան պիտի մաս
նակցին : Սօվորագետի գուռն հրաման զրկե
է Դամասկոսի զօրաբանակին հրամանատարու
թեան , որ Զէյթունի մէջ վիճակով զինուորագ
րութիւնը ընեն և այլնախազարատական գոր
ծ պաւթիւնները կատարեն : Զէյթունէն առնուե
միք զինուորաները կայսերական հինգերորդ ըա
նակին մէջ պիտի ծառայեն , որոց կեդրոնն է
Զամանակը :

ШИЛЬ

Հետևեալ գրովթեան հրատարակութիւնը
խնդրուած է մեղմէ :

ԱՌ Պ. Ե. ՏԵՄԻՐՃՆՊԱՇԽԱՆՅ

Արդոյ պաքոն ,
Մեծ աշխատութիւն յանձն առեր էի ձեր նու
կեանք անունով երկը բերել տալու , հրապուր
ու ելով այն խոչը անունէն որ անոր ճակտին
վրայ գրոշմեր էիք . այլ գրքին նպատակը չպա-
տասխանեց իզեճերուս և պղջացի էնչպէս կզջան-
ամեն ժամանակի յարգը ճանչցազ խոհեմ մար-
դեր երբ ունայն և անջրդի իրերու համար ժա-
մավաճառ կը լինին :

Հետեաբար պարս կը համարիմ ծանուցանել
որ աղաս ու կարողէք նոյն խել առառառժացը
նել այն անձը որ ձեզի համար մի առաքելական
պաշտօն կը վարէ ընտրողական աշխարհաբարի
պաշտպանութեան համար և բազգատել զայն
Հուտերի հետ, որ սակայն հինգ տարուան ահա-
ւոր շրջանի մը մէջ 5—6 հոդիէ աւելի հետեղորդ-
ներ չունեցաւ, և լուեց թերես փարձաւու-
թեան գասինին ողջուած, սակայն իրաւունք չէ
կարծեմ որ ձեր մարդահաւաքիւնները, ձեր
լայիկունութիւնը և կամ ձեր ինքնազ ովութիւնը
պատկերա համար ժաղովուրդը տուժէ, վասնզի
ձեր գործ, որ իրը անարժէք չիրնար բանադա-
տուիլ, լոկ մի երազ է կամ խանդարուած
երեակայութեան արդիւնք որ կրնար միմիայն
ՄՇԱԿԻ զամբիւզին ծառ այել,

Պէտք էիք յիշել որ անցած են այն օրերը երր
խոշոր խոշոր բառեր ժողովարդին ոչքը կը շա-
ցնէին և հետուէ եկած միջաւութիւն մը իրա-
կան փառք նրանուան էր: Փառք Առաւուծոյ
այնպիսի գալիք մէջ կ'առցը ք ո՞յ չ տարեկան
մանեւկան անդ ուն բարեկան ու առաջ

բանութեալոց ներքեւ չկը նայալով իր գէմքը ան-
սել զառապութիւն իր բան պատճեմ եւ ամբ կը
բանէ ։ Ապօնին քսի առաջը ուղարկած քանից անդա-
լու ձաւած է և գեռ զի՞շոյ իր սրբազնի յիշ-
տակը գալանի ընկերութեալոց քով՝ Տաճար-
կանները, (templi էր) Սրբազն Վէհսը (sain-
tum), Վարդ—Խաչ անները (Rose—cross) ը-
պինքսի առաջաւածին բաժիներն են և գե-
աշխարհիս երեսը մնայան եղող սրբազնի Մա-
սոնութիւնը՝ Սպինքսի նուիրական գոյաւթիւն
կը պահէ իր յիշատակներով։ Եւ որպէսպի կար-
և ամբք գիւրաւ ընդունել թէ քը խառննէ ութիւն-
Հերմէսեան պիթօսօփայրաթեան շարունակո-
թիւնն է և թէ Մասոնութիւնն ու Քրիստոնէ-
ութիւնը հիմնի և ակլումնի անդամաներ
քայրեր կամ երկու անուան առի մէկ և մի-
նայն անձնաւորութիւն մ'ոն, հարկ է որ բա-
սրբազնի և նախնի Մասոնութիւնն մէկ այլաբա-
նական աւանդութիւնը և անոր գիտնակա-
ծութամբ նկարագրեմք, հանգերձ այլաբանա-
կան աւանդութեան մեկնութեամբ։ Աւչիմ ը-
թերցոցը բաւական գիւրաւ պիտի հաօխնա-
յին ժամանակ է ։ Մասոնութիւնն և Յովհաննո-
Յայտնութիւնը (որ է բան վարդապետութիւն-
քրիստոնէական, կամ նոյնինքն Քրիստոնէու-
թիւնը) միենայն բաներն են, թէպէտ գժբազ-
դաբար մին անհամանալի և միւր կասկածելլ
նացած են ու ամիսութեան առջեւ։

ԲԱՆԱԿԱՆ ԾԱԳՈՒՄՆ ՍՐՅԱՀՆ

ՍԱՅՈՒՆՈՒԹԵԱՆ

Համբակներու վրայ : Ուստի, խնդրեմ, հաճեց
ցեք գրքիս ստակին հետ զրկել ինձ նաև կը-
րուսած Ժամանակիս զինը, որու համար այնքան
երկար ատեն գլուխս ուռեցուցի ի զուր առանց
բան մը հասկընալու : ԱՇ, ալ պիտի զգուշա-
նամադր խոչը անուններէն խայտուելէ և չկար-
գացած գրքիս գինը պիտի ահանեմ:

Ըստունցէք խորին յարդանքն և ներկացէք
ինձ նորածե ծանուցումիս համար, նորասիրու-
թեան նախադաշտափառը ձեզմէ առած ըլլալուս,

Եղիսաբետ, 5 դեկտ. 187

ՀՈՒՅԱՆԵԱՆ ԻՇԽԱՆ

Կիոյքոսի Երուսաղեմայ և Հայաստանի

Սոյն մակաղըով Ռուսական կօլոս լրաց իր հետեւալ յօդուածը կը հրաժարակէ իւր Յուլիս 30 թուոյն մէջ .

Այս միջոցին՝ յորում կիրառու կղզին բոլոր պին Անգղիոյ իշխանութեան ներքե պիտի այցը նէր, նոր պահանջներ երեան կ'ելնեն կիրառու Երտսաղէմի և Հայոց Լուսնեան թագաւորական ցիդի իշխաններէն:

Ներսպատկան մամուլը, հետեւլով թայմղին, հետեւ արար մեր (Առևունից) մամուլն ուշ իւր կարգին հրատարակեց այն ուղերձն որ զրկուած էր անցեալ տարին Յուլիս 24ին առ լորտ Սալիսպրի, երեք իշխանազանց անունով, որք զիրենք կը հաստաէին իինիլ ճշմարիտ ժառանգներ լուսնեան ցեղին, որ գնած է այդ կղղին Անդղիոյ Բիշարտ Առաքեծամիրտ արքայէն, և 300 տարիէ աւելի թագաւորած է այդ տեղ,

Այն ուղերձը զրկովներուն միայն նպատակն եղած է յիշեցնել միտ իւրեանց կալուածական իրաւունքն այդ կղզեւոն մոտ :

Ծառ հաւաքաքը պատկան է գիտական և պատմական ուսուցչության համար պատճենաթուղթի մեջ և այդ պատմական ուսուցչության մեջ և այդ պատմական շեմանց առաջին վճռելու :

Երկուամ լուսնան ազգատոհմը երկու
ճիւղ ունի, երեց և կրտսեր, որք երկու, եղա-
բարյա զաւակներէն կըսերին: Երեց ճիւղին ներ-
կայացուցիչ կըհանդիսանոյ Բարձրապատիւ և
Մեծաշուք իշխան Լուի Մեծ Աստիճանապետ
թագաւորական ամենահին շքանշանին, զար-
ժառանակած է Մեծն Գետրու Լուսնեան թա-
գաւորն Կիպրոսի ի 1190 թուին:

նը (Թ հօս, Թ հավել) և Եղբայրութեամբ չափա-
սորուած Հաւասարութիւնը :

Մեր խօսքը նախնի սրբազն և փելիսոփայական մասօնութեան վրայ է, ուստի արդի ժամանակուան մասօններու խումբը իրաւունք վկանար ունենալ իր գաղտնիք ի վեր ֆհանող նկատել գրայ հեղինակը որ կուդաց պատմել հետեւար :

Արդ բուն սրբազնան Մասօնութիւնը Աղէք-
սանդրիսյ դպրոցին նախորդն ու յաջորդն է
համանգամ, այսինքն նախնի ներակրթութեան
ժառանգորդը : Յովհաննու Յայտնութեան և
Զօհարի գաղտնեաց պահապանն է նա : Իր կրօ-
սին կամ սկզբունքին առարկան է Լոյսին ներ-
կայացուցած ճշմարտութիւնը, Թողլուու է ամեն
գաւանալիքեանց, սակայն միակ և միեւնոյն փի-
փառափայտութիւն կըդաւանի : Լոկ ճշմարտութիւ-
նը կը բնառու, սուուզութիւնը կուսուցանէ՛, կու-
շէ որ շարունակաբար ամեն իմացականութիւն-
առ ի բանաւորութիւն-առաջնորդէ : Իր այլա-
սանական նպատակն է Սոզոմոնի տաճարին վե-
սաշինութիւնը, այլ բուն և իրական նպատակն
է Բանակամութեան և Հաւատքին համաձայ-
ութեամբ ընկերական միութեան վերաշինու-
թիւնը և Գերիշխանութեան, վերահաստառու-
թիւնը գիտութեամբ և աստիճանաւ : Ինչպէս
ըտեսնուի չկայ երրեք ասկէ աւելի գեղեցիկ
կղբունք, չկաց աւելի վաեմ բան՝ քան առ այս
ազափարաց ձգտումը : Բուն մասօնութիւնը
անականութիւնն է, իմացականութեան վերջ-
ապէս տիրելուն տիպարը կըներկայէ նա, որով
անհաջող առ ծառը :

(Phenix — 8, 1, 1)

